

Сч
8805(1)

ЛЮБООБЛЮВІВ

ИЛИ

ПЕРІОДИЧНОГО

ПОВСМЕСЯЧНО

ВІСНИКА.

ТОМ. 1.

ФЕВРУАРІЙ 1845

ЧИСЛО 11.

Испытайте писанія, въ нихъ же бо обращете
живота вѣчный, и сокровище неизчерпаемо.

СМЕРНА.

Въ Тѣпографіи Я. Даміанова.

1845.

БИБЛИОТЕКА
С. ПЕТЕРБУРГА

UNION OF SOVIET REPUBLICS

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

DEPARTMENT OF CONSULAR AFFAIRS

GENERAL PASSPORT

С.К. ПАСПОРТ - ОБЩЕГО ТИПА
ИДЕ. № 14639/58

ИЗДАЕТСЯ В СООБЩЕСТВЕННОМ ПОЛЬЗОВАНИИ
И НЕ ПРЕДНАЗНАЧЕН ДЛЯ ПРОДАЖИ

ПАСПОРТ

В.И. Ленинский пр. д. 10

1958

ЛЮБОДОЛІЄ

ИЛИ

ПОВСВМѢСЛЧНО ОПИСАНІЄ.

ФЕВРЪЯРИИ, 1845.

[ЧИСЛО 11]

МѢСЯЦЪ ФЕВРЪЯРИИ.

Рекохмѣ по напрѣшъ на 145-та стр., че, когато Нѣма Помпѣлій возокрази и направи онова Римско мѣсацословіе, притѣри за сека година два месеца: Јанваріа и Феврваріа. На Феврваріа опредѣли дваесеть и деветъ дѣна, кое опредѣленіе учѣва и Ілліи Кесарь; но Југѣстѣ обаче Кесарь смали ги и опредѣли да са дваесать и осмь, и онѣи дѣнь шо извади отъ Феврваріа, опредѣли го и притѣри во свой си мѣсацъ Југѣста. Совсемъ то, онова число (29), шо опредѣли Нѣма, чѣвашесе оше до нѣкое степенно время, защото на секо трилѣтствіе, сирѣчь, като се преминѣха три години, притѣрашесе единъ дѣнь помеждѣ дваесеть и третій и дваесеть и четвѣртый на Феврваріа, кой се называ: епакта, или дваесать и деветый дѣнь на Феврваріа. Това шо направи самодержецъ Југѣстѣ, остана и въ наше мѣсацословіе, защото послѣ по секо трилѣтствіе, сирѣчь, като се преминатъ три години, въ четвѣрта година притѣрасе единъ дѣнь, и тогава таа година има Феврваріа месеца не сосъ 28, но сосъ 29 дѣна, и называсе тогава високосна година, каквото є вѣстно въ сички: на 1840, бѣше високосна година, така и на 1844, и слѣдователно на 1848, на 1852, на 1856, на 1860 и пр.

Тол месецъ, кой има за знакъ (нишанъ), начертанъ отъ звѣзды на небеса Звѣдіакъ называемъ: Рыкъ, положисе отъ Нѣма Помпѣліа и опредѣли подъ непосредственно предстателство на Посѣдана, баснословнаго кога морскаго, кой междѣ онаѣ Римляны имаше вѣсма голема почестъ, не самъ за онаѣ власть шо имаше надъ една отъ тѣхъ шо са главны стихіи: вода, въздухъ, огонь, земля, но и защото бѣше содѣйствовалъ и помогналъ на онаѣ первы тогавашны жи-

тели Римски за да обладатъ и разгракатъ дѣтери и дѣвицы (момы) Савінаны. Какво и да є то, сегашно негово има прѣа отъ Феврѣа, едно отъ онаѣ шо са на богина Нра именованіа, коѣ бѣше предѣдателница и предстателница за очищеніе женско посвемѣсачно; защото тогава се свѣршѣваше и ставаше празникъ, называемъ Ілперкалскій. Нѣкои обаче списатели казѣватъ, че происхожда това именованіе отъ Februis expiatoriis, сирѣчь значи жертвы (кѣрване) за очищеніе душевно; понеже въ празникъ, кой ставаше секога во вторый дѣнь на тол месецъ, не самъ че се очистѣваха онаѣ пзычницы, и сосъ матопенъ усопъ (трава благомеришлива) попрѣскѣвахасе, но и жертвы приносѣха на Платѣна, баснословнаго кога преисподнаго во Яда (пакло), за упокоеніе на свои си праотцы и средницы.

Воскѣше изокражаватъ и предпостававатъ тол месецъ като единъ человекъ сосъ оклекло прицѣрно или сино (мави), кой дѣржи въ рѣка астрономическій (звѣздословный) знакъ, называемъ: Рыкъ. Дрѣги нѣкои обаче изокразиха го сосъ вѣлы дрѣхи, и има вѣнецъ около чело отъ помрѣзлацы снежны (сѣлиняри), и свѣщникъ запаленъ въ рѣка си дѣржи.

Благодареніе и утѣшеніе сиромашко.

Каквото когатъ человекъ има сопрѣга (жена) и чѣда свои, така има и сиромашъ, а некогашъ той и повече. Каквото се радѣва за свои чѣда секій богачъ и обыва ги, така се радѣва и секій сиромашъ, и свои си чѣда негли и повече обыва. Каквото є богатый господарь на свое си семейство и кѣща, така є и сиромашъ на свои си кѣща и фамиліа.

Каквото ради единъ за свой домъ и печали, така се трѣди дръгій и ради за да исхрани и обляче свои чѣда. Каквото желае богатъ чловѣкъ да има свои чѣда во ученіе и докродѣтель успѣшни и благополѣчни, така и сиромашъ не остава на диръ отъ това желаніе и прилѣжаніе. Многожды сиромашки чѣда на по добръ успѣхъ и докродѣтель пристигнаха нежели богатски. Многожды сиромашки чѣда повече прославиха има родителско, а некогашъ и общеотечественно, нежели богатски. Многожды сиромашки чѣда се показаха по послѣшливи и за секаква полза усердни, нежели. . . .

КАСПАРЪ СЪСВРЪ.

(Виждь предреченное на 146-та стр.)

“Нито кой е познава, нито отъ гдѣ дойде. Въ Норімбергъ виде первый пѣть свѣт-атъ. Тѣва первъ се наѣчи че освень секуси, и освень чловѣк-атъ съ когото се секога содрѣжаваше, намѣрватъ се и дръги чловѣцъ и дръги созданіа. Сичкі-атъ си животъ, колкѣва веке помни, замина го во една дира (дѣпка), сирѣчь въ нѣкое малко ниско обитаніе (сѣдалище), кое-то некогашъ именѣва и клѣтка (къмашъ, клѣви), гдѣто сѣдеше секога нѣземе, безъ окѣща, и обляченъ самъ кошѣла (риза) и гащъ. Въ това сѣдалище не чѣ никога никакѣвъ гласъ, нито чловѣческій, нито скотскій, нито нѣкое дръго нещо отъ свѣт-атъ. Никогашъ не виде небеса, нито па некогашъ свѣтеше тамъ свѣтило солнечно, каквото въ Норімбергъ. Никого не позна кога е день, и кога е ношь, нито па имаше нѣкое премалко понатіе за небесни-те свѣтли свѣтила и звѣзды. Колкѣто пати се соедѣдаше отъ сонъ, намѣрѣваше при него си хлѣбъ и стомненце съ вода таа вода имаше некогашъ непріатенъ вкъсъ; † и когато това ставаше, не можеше веке да държи очи-те си отворенни, но ведна га се вдаваше въ сонъ волею и неволею; и, когато поглѣ се соедѣдеше, намѣрѣваше промененна кошѣла-та мѣ, и отсеченны нокти-те мѣ. Дице-то на чловѣк-атъ, кой-то мѣ приносеше хлѣбъ и вода, никого не го виде. Въ това негово сѣдалище имаше две кончета дървенни и различни зднищъ. Н

† Може да е была смѣшанна сосъ опіумъ (афіонъ).

сосъ тѣа кончета играеше секога и заласнѣваше се когато не спаваше; и това мѣ беше само-то заниманіе, да ги прави сирѣчь да тѣрчатъ отъ страна мѣ, и да забива или да вѣрзѣва зднищъ-те вразъ ницъ на различни страны. Сосъ това заниманіе и заласнѣваніе преминѣваше така сички-те дни; но нито па некогашъ имаше нѣкоя нѣжда и потрека нито се па некогашъ разколе, и освень единъ пѣть — некогашъ не позна болка. Тамъ може да речеме че живееше по благодаренъ животъ, нежели въ свѣт-атъ, въ кой-то беше принѣжденъ да претѣрѣдва толкѣва и толкѣва. Я колкѣва време беше живеалъ на онова мѣсто не знаеше никакъ; защото немаше никакво понатіе цю ще да рече време, година, месецъ, седмица, день, ношь и пр. Не знаеше нито кога, нито какво пристигна тамъ и дойде; нито помнеше да се намѣрѣваше некогашъ въ нѣкое дръго мѣсто. Чловѣк-о, кой-то го чѣваше секога и имаше за него попеченіе да мѣ дава хлѣбъ, вода и пр., не мѣ досади и него повреди некогашъ. Во единъ день обаче, малкѣ нещю по напreshъ предъ изжаданіе-то мѣ отъ тамъ, — когато беше направилъ дървенно-то мѣ конче да тѣрче тѣврде силно, и да прави многѣ тресканіе сосъ него, чловѣк-о дойде и удари го съ нѣкаква прѣчка или дърво по рѣка-та; за това имаше и рана, съ кол-го дойде въ Норімбергъ.”

“Около това почти време влезна единъ пѣть чловѣк-о кодъ него, положи (тѣри) надъ носѣ-те мѣ малка нѣкоя трапеца, простре на неа вѣло нещо, кое-то сега познава че е бумага хлопчатъ, хартіа сирѣчь; сетне се завърна задъ него, фати рѣка-та мѣ, и влечеше а тѣва ондева по бумага-та съ нѣкое нещо (винцовое перо, по Гречески молувокондулъ), кое-то беше вложилъ междъ прѣстѣ-те. Безкрайно се възблагодари Каспаръ, като виде черни-те изокраженіа, които начѣха да се сватъ и виждатъ по вѣлта бумага. Толкѣва го прочее възражда това ново откровеніе и изобрѣтеніе, цюто, и когато се махна отъ тамъ чловѣк-о, и остави рѣка-та на свол-та мѣ вола, не престанѣваше, и не се отагчаваше никого да начертѣва писма-та. Това заниманіе и упражненіе направи го почти да немари кончета-та си, ако и да не знаеше цю значатъ писма-та цюто пишеше. Различни пощѣченіа такѣа, сирѣчь многѣ пѣти направи мѣ чловѣк-о това обѣченіе и обѣкновеніе.

— Дръгошъ пакъ флаваше, и вдигаше го отъ гдѣто сѣдеше, поставдваше го на нозѣте мѣ, и радеше да го надчи да свои нанозе.

Въ най послѣднѣя пжть като се пви человек-о, зема го на рамена-та си, качи го на нещю высоко, и донесе го въ Норимбергъ. За пжтешествіе-то мѣ помнеше нещю, но весьма смѣщеннѣ и неяснѣ; и понеже, колкѣто пжти флава въ кола, вдавасе въ сонѣ дълкѣ, не може да кѣде никогашъ пвицу чрезъ кой пжть го пренесоха и до Норимбергъ градъ доведоха. Послѣ прочее по толкѣва испитѣванѣта празни, кои-то многѣ пжти повече помрачаваха предложеніе-то и намѣреніе-то нежели да открыватъ нещю и да познаатъ онѣя щото го пытаха, не остана дръго упованіе самѣ совзеха человекѣлюбнѣ за да намератъ най добри средства, за да мѣ по отлеятъ тѣя негови нещастіа, и да возможе той да испълни тѣя дѣтски свои времена и премине. И секога мала нѣкол надежда имаха онѣя хора, че въ нѣкое время да возможе той да се удостои да покаже и да придопостави нещю за да познае нѣкой това негово почтенно сначала рожденіе.

Това множество на онѣя новоавлении противоположни неща и понатѣя, щото се предпоставяваха въ Каспара Осера, и щото станѣваха въ него внезапнѣ и первовиднѣ отъ темнота и уединеніе гдѣто се напreshъ намираше, нанесе мѣ и направи такова смѣшеніе и немошь въ жилѣ-те мѣ, щото онова градско правителство намѣри благословно да запрети секомѣ да не дохожда кодъ него и да го испитѣва, и изволи да го оставатъ въ семейство-то на Г. Дшмера учителя въ Норимбергско-то училище, за да се воспитаватъ тамѣ и учи.

Во едногодишно разстоаніе, пристигна въ такова ученіе на Германскій азѣкъ, щото наче да описѣва достопамятни изрѣченіа за свой-атъ си животъ; и онова порадочно ученіе въ мало время направи го да е достоинъ и да е въ счетъ съсъ просвѣщеннѣ и добрѣ воспитаннѣ мѣже. — Това повѣствованіе щото имаме въ рѣчѣ предпоставява различіе многовидно на достословнѣ неговѣ анекдотѣ (неизданіа) за дѣтска негова прѣстога, и за любезнѣ обычаи и навъкъновеніа на той юноша, за чѣднѣ неговѣ обыкъновеніа и понатѣя спорѣдъ человекѣскій животъ, оговнѣ неговѣ склонности и навъщѣ. Но наши предѣли допщатъ самѣ да фвр-

лимѣ поглядѣ любопытенъ въ онѣя, кои-то са по собственни и достозначителни.

Като беше запреиъ толкѣва дълговерменно разстоаніе Каспаръ въ темнота и уединеніе, беше пристигналъ послѣ превосходнѣ благочувствителенъ и твърде благопонатенъ за сичко нещю щото мѣ се предпоставѣваше во изображеніе перво и первовидно. И като воспріа, сирѣчь като се совѣди отъ таа сонливость и истрѣпнѣванѣ отъ каквото излезна изъ перво-то си состоаніе и прастигна во овщій съсъ дръги человекѣци животъ, чѣвства-та показѣваха и обавлаваха нѣкол колѣзна острѣта. Отъ секаде мѣ доваждаха мерисмѣ, кои-то дръги человекѣци почти не усещаха, а нѣкои обаче наносеха мѣ шарки, и клюванѣ, и огневица (треска). Осазаніе животнѣщѣ, или металлнѣщѣ (рѣдно вещество), сирѣчь като пофанеше нѣкое животно, или нѣкое рѣдно вещество, каквото е желѣзо, злато, сѣкро, мѣдъ и пр., потрепереше мѣ сичкій тѣлеснѣщѣ составъ, и многѣ пжти наносеше мѣ несъмнителнѣ припадоци въ колки и колѣзни. Слышаніе и зрѣніе, сирѣчь чѣвѣ-то мѣ и гледанѣ-то мѣ бежа твърде остри и бѣстри; и можеше да распознае неща и шарове толкѣва леснѣ ношѣ, каквото денѣ. Пригледѣваше съсъ вниманіе (пазенѣ) и съ точность; и сначала беше отъ истина чѣдно помнѣванѣ-то мѣ на нѣкои лица и имена. Разновидни шарове толкѣва повече мѣ угождаха, колкѣто се сгѣдеха да са по свѣтли; и чинеше мѣ се че една пѣлъка щеше да е по хѣвава, ако имаше и листе червени, каквото е рожба-та, сирѣчь пѣлъка-та.

Каквото малки дѣца, така и той не разсѣждаваше и не познаваше видове (чѣрліи) и различіа, но осазаніе негово и фащанѣ исправи тѣя негови недостаточни вижданѣта. Когато се надчи да говори, казѣваше че сначала, като виде сирѣчь свѣтъ, сички человекѣци и конѣ, кои бежа изобразенни (зографіеменни) на нѣкои листа отъ книга, виждаха мѣ се непременно така каквото са онѣя на нѣкое дърво издѣлани и изобразенни! Секако различіе никакъ не раздѣлѣваше, до гдѣто го не позна съсъ осазаніе и фащанѣ. Единъ денъ, като виде отъ онова мѣсто, гдѣто сѣдеше, на едно поле нѣкое прекрасно зрѣніе, извика: грозно! грозно! — Понеже (каквото слѣдователнѣ той самъ каза) дръго нищо не гледаше самѣ собраніе на разновиднѣ шарове гѣсти

на оный стакленъ прозорецъ, гдѣто сѣдѣше. Тѣмъ недостаточества и погрѣшности исправилъ послѣ отъ двѣ или тръ години, и това негово чѣствилище и усещанѣ добро пристигна, най послѣ, почти така какъото є и на вси человекѣцъ; но секога обаче можеше да гледа по добре отъ други человекѣцъ ноца.

Слѣдѣва

ВРАХМИНСТВО.

(Виждь на 9-та стран.)

Това Врахманство исповѣдѣва Параврахма превосходнаго бога; но тоа кога не дѣйствѣва и не прави самъ нищо, но предаде си сичка своя сила на Врахма, Вісхнъ, Схива, и на други многи втории богове, кои управлѣватъ правленіе мѣрско. Врахма є управитель (запѣа) земный, Вісхъ водный, Схива огненный. Тѣмъ три обаче лица єдинъ богъ са и соєъ има Тримуртї начертѣватъ и изображаватъ троично єдинство Индіанско. Онѣа Индіанѣ цю представлѣватъ и чѣватъ това вѣроисповѣданіе иматъ многъ священны книги, кои имѣватъ Веда съ; списаны са на Сансарітійскій азъкъ, и приключаватъ нишно вѣроисповѣданіе и филозофическо законоположеніе и узаконеніе; вѣрѣватъ преселеніе дѣшевно въ други неща и животни, и за това мнѣніе многъ оковства воздержаватъ се и не ядатъ мясо. Това Врахманство забѣдѣва и запира отъ многъ страсти и лоши обыкновенїа. Побѣла безсмертїе дѣшевно, посвѣщенїе дѣшевно съ покланїе, и свободно самоволно сирѣчь воздержанїе и постъ, и соєъ многъ вѣроисповѣдани обѣченїа и подвиги. Сички послѣдователи на таа вѣра, кои се распространѣватъ почти по сичка Индіа, раздѣленни са още отъ невоспоминаеми времена въ чѣтери оковства, помеждѣ кои є запрешенно секакво смѣшенїе, сирѣчь не се смѣшѣватъ помеждѣ си никакъ. Тѣмъ оковства са: 1) онѣа Врахманѣ, кои са мѣдри и священницъ, и совершаватъ онова оковство, кое има въ неговъ рѣцѣ общое управленїе и власть; 2) онѣа Къхатрїга или Кетрїсїе, кои са бранни и воински. Отъ тѣмъ са онѣа цю се называтъ Раггїе, или князи на самозаконна Индійска часть. Соєъ тѣмъ се приключаватъ онѣа цю се называтъ Наїрѣ Декански; 3) онѣа Ваїсхїе или

Вейсен, кои са ораче, скотководци, скотопитатели. и соєъ нишны происходи и рѣководѣланїа тѣрговци. Онѣа кои се занимаватъ и праватъ тѣрговїа, а най повече въ мѣста и страны вонкашны имѣватъ се Ванїанѣ; въ това оковство принадлежатъ и намѣрѣватъ се многъ Махаратѣ; 4) са онѣа най послѣ, кои се называтъ Сѣдра или Цѣтрїе и свършѣватъ онова хѣдожественно (занаатско) и тѣжкоракотенно дѣло. Я секо єдно отъ тѣмъ чѣтери оковства раздѣлаватъ пакъ на многъ други класове и оковства. Во Индіанскій народъ принадлежаватъ нѣкои потомци на сички онѣа, кои за нѣкои непростенны и беззаконны женидкы отдѣленни са отъ главно оковство, и опредѣленни са въ некалгородни и укорни раздѣленїа, имѣвани Варна-Сенгара. Още повече са укоренни и уничиженни онѣа вѣдни Парїахсѣ или Парїе. Тѣмъ иматъ дозволенїе и прощенїе да сѣдатъ самъ въ пѣсти мѣста, и нематъ прощенїе да гледа тѣ Индіанъ, и работатъ най уничижителна и най укорна работа. Можатъ обаче да ядатъ сичко цю ѣкатъ.

Врахманско богослуженїе є свързанно соєъ многъ примѣры и торжественны (праздничны) обычаи. Нѣкои отъ тѣмъ са престрашны: какъото н. п. онова колеснично тѣрчанѣ на кога Іангерманта, на кого като прѣтѣрчѣва онаа тѣжка колесница смазѣва подъ нейни колела онѣа богобожливъ человекѣцъ, кои отъ богобожливостъ, или по добрѣ да речемъ отъ свое безумїе прелщенни исплощѣватъ се предъ неѣ, и ако ги смаже да умратъ чинатъ че придобыватъ вѣчно блаженство и похвала. Ставатъ такѣа и други празднѣванїа, въ кои се свършѣватъ такѣа сладострастїа и безчеловѣчества, цюто се гнѣси человекѣкъ да ги говори и описѣва, и въ кои се преноси много множество поклонникѣвъ. Бани и чистителны жертвы (кѣркане) совершаватъ по соєътвенна часть Врахманска; нишны кѣмиры и истѣканы мшатъ торжественно во свѣрѣки и єзерѣга. Многъ рѣки, какъото са н. п. Ганга, Нервѣдѣ, Крісхна и други, иматъ ги като за сваты. Индіанѣ отѣждатъ на многъ поклоненїа; най знаменити са тѣмъ, въ кои още и до сега най повече честъ отѣждатъ, спорѣдъ имѣтѣвна: Дѣа гренѣдѣ, Венарѣсѣ, Гаїа, Ялахавадѣ, Трїпетї, Двара-

ка. Сомноуъ, Париссеранъ, Езере Манассорава ра, Гангадтри, Діоламуккі, Смеркантакъ, Тримвакъ, Нассеръ, Перватамъ. Паркаръ, Маюдра и Виндраванда.

Брахманскій обичай кеше пристигналъ некогашъ толкъва жестокъ и безчеловѣченъ, щото като умреше нѣкой Индіанинъ, негова сопрѣга (стопаница) трекеше да се закопа заедно съгъ свой мъжъ во оныи гробъ, и такыиа дръги подобны обичай имаше това Брахманство щото са совсемъ вонъ отъ человечество. Индіане иматъ многъ храмове, кои съ Персійска рѣчь имандватсе Паго дъ. Многъ отъ нихъ за нихно плотническо хъдожество и за нихна величина са наистина достословни и достопохвални.

Сващенникъ благоразуменъ.

Во единъ день священникъ нѣкій чѣ голема нѣкой глѣчъ въ село-то. Излезна веднага, и, като престѣпи нѣколко стѣпки, виде многъ человекъ собраны, кои-то досаждаваха многъ на единъ страннъ (папанджѣа) человекъ, и говореха мѣ най поругателны рѣчи и дѣла: "Еврейнъ! Еврейнъ! викаха и отъ секаде глѣчеха; но священник-о, като ги распиха тѣва ондева и развѣта (разтика), промина помеждѣ нихъ, и съ голема трѣдностъ направи ги да умолчатъ. И на тозъ чѣстъ като ги умири и престанаха отъ глѣчанѣ-то, обличи ги и скара имъ се тѣврѣде зѣе, и говореше че това жестоко и досадииво доношеніе и говоренѣ шо правите на страннъ-а человекъ, показѣва въ нестойны на Христіанско-то има; и казѣваше, че, ако и да се не называ тозъ человекъ Христіанинъ, но вѣе наистина не се принесохте и не се показахте като Христіане.

Големы-те и страшны ЗЛОБЫ не приличатъ на гърмавицы и трескавицы, на землетрасеніа, на потоцы, или на внезапни нападѣніа и устремленіа разбойнически (хайдѣтски); но многъ повече приличатъ на пожарове (пнгъне), кои-то изгорѣватъ градове чѣлы, ако не пристигне человекъ да изгаси веднага най малки те жижки, отъ гдѣто начиватъ первъ.

Не искай совѣтованіе, като имашъ на умъ да го не послѣдѣвашъ.

СОВѢТОВАНІИ ВЪ МАТЕРЬМЪ, сирѣчь какво требѣва сички майки да употребляватъ свои чѣда, и какво требѣва да имъ заповѣдѣватъ и да ги наставляватъ, ако сѣкатъ да ги послѣдѣватъ нихни чѣда онова шо имъ говорятъ и заповѣдѣватъ.

1. Не заповѣдѣвай никогашъ, като видишъ че неще да те послѣша и неще да има мѣсто твоя заповѣдъ.

2. Още като е пеленче требѣва да се навъкне и навчи твое дѣте че имашъ надъ него самоволна власть.

3. Никогашъ да се не обѣщавашъ, като немашъ намѣреніе и ниетъ да го не свѣршишъ дѣломъ.

4. Никогашъ да не предпочиташъ за да излажешъ свое си чѣдо съгъ погледъ, съгъ дѣла, или съ дѣло.

5. Никого да не заплашѣвашъ свое чѣдо за да свѣршѣва онова шо мѣ заповѣдѣвашъ, като длѣжникъ.

6. Никого не тѣрси и не ищи совершенство и безгрѣшностъ въ животъ дѣтскій.

7. Никого нито да похвалавашъ, нито да укоравашъ свои си чѣда предъ чѣждѣ человекъ; защото това похваленіе е гордостъ (фѣдѣлкѣ) и тщеславіе (празнохваленѣ), а укореніе предъ чѣждѣ человекъ наноси гнѣвъ и вражда.

8. Секога да имашъ твое наставленіе право.

9. Не дей употреблява никогашъ прѣчка надъ свое чѣдо, като си се разгнѣвалъ и разлютилъ, така и никогашъ, освень отъ нѣжда, — и самъ за прегрѣшеніа големи.

10. Никогашъ да не давашъ на свое чѣдо онова, за кое плаче и за кое ти досажда.

11. Не раздражай и не преогорчай свое чѣдо съгъ многозакавно отговорѣванѣ, кога ти то говори за нешо и попытѣва те за нешо да мѣ отговоришъ. Като те пыта за нешо отговори мѣ съгъ кротостъ и любовь, а не съгъ гнѣвъ и враждебнъ.

12. Не отѣгнѣвай и не дейсе отакчава за да възблагодаришъ свое чѣдо, и да испълишъ оныа неговы дѣтски охоты и желаніа, като са неповинны, и неповредны, сирѣчь като за играчка, разговорка, пѣанѣ и пр.

Силенъ мъжъ преполовава и свой и чѣждѣ животъ.

Самъ едно кѣче не викатъ: Вараманъ.

Сека крѣшка има и опашка.

ПОВСЬДНЬВНИЦЬ.

Въ Данимаркіа издаватсе 5 і повсєднєвни-
цѣ (газетѣ), нѣкои отъ нихъ катадневны,
а нѣкои седмичны, и 30 мѣсачни Періодиче-
ски списаніа, на кои-то по колша-та часть,
повече-то сирѣчь тѣпосѣватсе въ Копенагъ,
первенствѣющій градъ. Въ това прочее мал-
ко царство намиратсе повече отъ 80 Періодиче-
ски списаніа, сички-те на говоренны-а
имѣ азыкъ. Тѣпографіи-те не са помалкѣ
отъ Періодически-те списаніа; защото во о-
бластны-те (епархійски-те) градове сека по-
всєднєвница има особна Тѣпографіа, въ пер-
венствѣющі-а са по крайней мѣрѣ 23, кои-то
иматъ нѣкои до 70 тисненіа (піестиріа,
менгемета).

КНИГИ-ТЕ са хранилища (амбаре) безо-
пасни и постоанни, кои-то може некогашъ
да немариме или да ги заковариме, но, като
ги некогашъ па отвориме, пакъ ны побча-
ватъ. Ако совземеме нещо на память-та ни,
и ако се слѣчи да отвѣгне веднашъ отъ па-
мать-та ни, послѣ веке не се връща. Писмен-
но-то є обаче побченіе свѣтило неподвижно
(непокладенно), кое-то, като преїде облако
щото го заслѣшаше, блѣщи пакъ на свое-
то си мѣсто и свѣти. Ученіе-то є прилично
на онаа щото гледаме ноція на воздухъ
жижка, кол-то като падне веднашъ, не може
веке да се распали.

Таа распаленна отъ различни леснопални
вещества на воздухъ жижка прости-те хора
казватъ звѣзда падна, или се премѣсти на
дрѣго мѣсто.

ВОИНЫ НАПОЛЕОНСКИ (Бонапартски).

— Сичко число и сметъ на онаа що погина-
ха во сраженіа и бїенѣта войнственни, що
станаха подъ Бонапартско началство и войн-
ство възвышавасе до 1,811,500. Я ако
притѣриме слѣдователно и онаа кои бѣха
наранени въ тїа сраженіа и измрѣха, и о-
наа що бѣха паднали въ малки сраженіа, и
онаа що бѣха увїенни въ морское сраженіе,
на кои беше причина (секепъ) той Наполе-
онъ, сички тїа изгинали превосхождатъ, си-
рѣчь повече ставатъ отъ 2,000,000.

Каквото є єдна свина со съ златны ове-
цѣ, така є и прилична жена безъ добръ ра-
змъ.

— Соломонъ.

Петрѣпольска Книгохранилища.

На 1836 притѣрихасе во обща-та книго-
хранилища Петрѣпольска 27,900 части книгъ
(томове). За то сега има 423,150 части
книгъ, и 17,234 рѣкописи. На тазы година
издадохасе въ Рвссїа 67 і первоокразни (пер-
восочиненни списаніа), и 124 преведенны кни-
ги, освенъ 46 Періодически списаніа. И вне-
сохасе отъ вонъ 350,900 части книгъ, отъ
кои-то по крайней мѣрѣ половина-та се от-
несоха въ Петрѣполь.

Въ Рвссїйскій Панепістимъ въ Казанъ
градъ, постависа и учредиса предъ нѣколкѣ
годиниы столица и начало за вїнскій азыкъ;
а учитель за тозы азыкъ опредѣлиха и
поставиха архимандрїта Данїила, кой-то се
наѣчи тоа азыкъ въ Пекинъ, первенствѣющій
градъ вїнскій, кой има жители около
єдинъ и половинъ милліонъ (1,500,000).

ПРАВЬДНО ПРИНОШВНІВ.

Казѣва мѣрѣи Франглїнъ: Сметни кол-
кото си длѣженъ, и колкѣто имашъ да зи-
машъ, послѣ собери, и плати незакавнѣ о-
нова що си длѣженъ. Занимавайсе прилѣ-
жнѣ и съ радѣнѣ во свое дѣло; тѣврѣде до-
брѣ требѣва да устроивашъ свой домъ и да
не расточавашъ напрасно свое иманѣ; да не
си горделивъ (фѣдѣлъ); да давашъ вѣрнѣ
онова що си длѣженъ за вѣронсповѣданы дол-
жности; да се молишъ Богъ сердечнѣ вечеръ
и заранъ; да идѣшъ въ церква недѣлны и
празничны дни; да правишъ на дрѣги оно-
ва що желашъ дрѣги да праватъ на тебе;
и да не правишъ на никого онова що не си
радъ дрѣгїи нѣкой тебе да прави. Ако не
си возможенъ да помагашъ на сиромасы, а
ты имъ прави онова ще ти доважда отъ
рѣка, сирѣчь ако не дѣломъ, а то словомъ.
По тоа пѣть ходи седмь години со съ радѣ-
нѣ и чисто сѣрце, и, ако не станешъ благо-
щастливъ, донди кодъ мене, и обѣщавамсе
да ти платимъ, ако станешъ длѣженъ.

Щеше да є голема гнѣсота да тѣри нѣкой
сѣра (кюкюртѣ) да смѣша сирѣчь въ ладонъ
(оумїамъ темнанъ), и да принесе на Бога.
Молитвы що правите предъ Бога така са
като ладонъ, и когато є вашъ умъ на тамъ
на онамъ разнесенъ, като се молите Богъ,
тогава са ваши молитвы като сѣра, смѣр-
датъ въ Божїи нозрѣ. — Златѣстѣ.

КНИГИ Германски за прочитанѣ.

— Книгопродажіє на днешній день цвѣти во Германіа (Нѣмска Земла) най повече, нежели на кола дрѣга Буршпейска страна. Кажваць, че во една година продаватсе тамъ за 100,000,000 гроша книги за прочитанѣ! Предъ трієсетъ годинъ вѣха 300 самъ ошіа що продаваха и тѣрѣваха книги; а сега пристигиваць до 1,094 книгопродавцъ, съ кои се вратаць и 92 тѣрговски лавки (адкани) во Ваветіа, Унгаріа, Пруссія, и въ нейны Полонійски окласти. Споредъ сичка Германска Совокупность одна книгопродавница има и намерѣвазе помеждъ 93,000 адшъ, а во Австріа одна книгопродавница междъ 122,222 адшъ. У Пруссія повече сіае това за просвѣщеніє человѣческо книгомноженіє; защото помеждъ 33,399 адшъ има одна книгопродавница; на 1830-та година вѣха 200 книгопродавницъ, а на 1838 вѣха пристигнали до 293 и слѣдователнъ. По крайней мѣрѣ 58 новы книгопродавницъ приложихасе въ различны страны Германски во одна година. На 1827 вѣха се издали 5,000 списанія; на 1828, 5,600; а на 1832, 6,122. Средоточіє (попокъ) на тал распространна тѣрговіа є Липсіа градъ.

Оныи що є наставникъ на едно ЗВМѢВ-ДѢВНО содрѣжество во Франца запикаса отъ свои си пригледванѣта и казѣва, че сикій происходъ земный и рожба става споредъ онаа соразмѣрность и сходство угноенія, колкѣто сирѣчь угноюва человѣкъ онаа Земла що оре и урачотѣва, толкѣва повече и рожбы ставаць. Умножи прочее свои стада, за да ти праватъ гной, или прави онава що на 120, 122, 128 и пр. рекохъме, и така ще умножишь призокилнъ свои си жита.

Като дѣте є тоще оныи, кой обыва да слѣша ласкателныи гласъ и азыкъ, сирѣчь радовасе като го хвалатъ согъ ласкателство. Я раздменя человѣкъ затиска свои уши, и не се радовѣ, като види и познає че мѣ говори нѣкои согъ ласкателнъ рѣчи и адмъ.

По добръ є малъ ПРИДОБИТОКЪ согъ страхъ Божій, нежели сокровища (иманѣта) големи и смѣшеніє съ нихъ. По добра є лаханска (отъ зелѣ) гозѣа съ любовь, нежели печенно гогне согъ ненависть.

Слѣдованіє житіа Свѣтитела О тѣа нашегѣ НИКОЛАЯ Чѣдотворца.

(Виждъ на 134, и на 154-та стран.)

Пѣслѣ по това вѣговѣрныи црѣь Квнстантинъ, понеже йскаше да оутверди вѣра во Хрѣта Бѣа, заповѣда да стане Вселенскій соборъ во градъ Никеа, каквото рекохъме на 26-та стран. Тогѣва и тои чѣданый Николай на тоа соборъ єдинъ ѡ оныа 318 сътѣь отцѣь кѣше, и съ велико дерзновение стана на противъ дрієви владословіа и хѣлѣь, и зѣеднѣ согъ сътѣь оцѣь порадець и правила на православна наша вѣра оутверди, и на сички и зѣвѣстнѣь предаде. Я Іѡаннъ, монахъ Стѣдѣйскій повѣствѣва за него, че ѡ Вжѣственнаа рѣвность като вторый Илѣа разсѣпаленъ, всрѣдъ оныи соборъ дерзнулъ Аріа не самъ согъ адма но и согъ рѣководѣство да посрамѣ, и за хѣленія негови заплаци го тѣврѣе дерзностнѣь, за коє сътѣи оцѣь вознегодоваша и не се вѣгодариха, и за това дерзновенно дѣло земаха мѣ сички архіереиски зѣнѣь и оукрашенія. Но Гдѣь нашъ Иисъ Хрѣтосъ и прѣвлъгословеннаа мѣтеръ єгѣа понеже смѣтрѣха свѣше на подвигъ єтѣгѣь Николаа, за това негово дерзновенно дѣло вѣговолѣиха, и негова рѣвность похвалиха: защото такоѣа єдно видѣніє, каквото и онъ самъ видѣ когато не вѣха го тоще поставили на архіереиство, нѣкои достойнѣиши сътѣь оцѣь видѣха ѡ єднѣ мѣ странѣ Хрѣта Гдѣа согъ єѣлѣє, а ѡ дрѣга согъ Омѣфоръ прѣпѣтѣю Дѣѣь Бѣѣь, че возвращаха и пакъ даваха онаѣ що мѣ земаха, и като познаха че кѣше оугѣодно Бгѣь това негово дерзновеніє, оумолчаха, и весма голема почестъ на оугѣодника Бжѣа, свѣтитела Николаа въздадоха. Като се върна прочее ѡ тоа соборъ сътѣь Николай во свое си стадо, дойдѣ и принесе миръ и кѣгвеніє, и православно подчненіє ѡ медотѣчнии свои оустѣа на онаѣ всенарѣдно множество подалѣ, а онаѣ що не кѣше православно и чисто ѡ самъи корень ѡсѣчѣ, и онаѣ єретицѣь, що кѣха ѣжестѣченни, сирѣчь не пріймаха таѣа негово православно подчненіє, защото не чѣвствѣваха, не се оусѣшаха и зѣеднѣ согъ свои си зѣлѣа кѣха состарѣли. ѡвличѣи, оукори и ѡ Хрѣтово стадо и згнѣи и и зпади. Като єдинъ вѣгораздмнъи земледѣлецъ на єдно гдмно и точилио сичко нешо що єлошо и непотрѣбно ѡчишѣва, и онаѣ що є доврѣ и вѣгопотрѣбно собира, а сички непотрѣбныи плѣвѣь ѡтриша: такѣ мѣдрый дѣлаатель, сътѣьи

Николай ѿ тѣхъ Хрѣтови гдѣмъ сохъ добрихъ плодове наполнѣваше онѣа дхѣвна житница, а сички плѣвш, сирѣчь сички прелѣнныи еретичѣи развѣваше, и ѿ пшеницѣи гдѣни далече ѿметаше: за товѣ го и нарича стѣла цѣрква лопѣта коѣ развѣюва сички арѣви плѣвелни оученїа; и бѣше наистина свѣтло на весь мїръ, и соль земли: зашто житїе (живенїе) негово бѣше свѣтло, и говорѣнѣ негово бѣше растворѣно и смѣшено сохъ соль премдрости и вѣгоразбїа. Имаше востиннѣ тѣа добрихъ пастырѣголемо попеченїе и грѣша за негово си стѣдо катѣ се слѣчѣха нѣкон нѣждѣ, зашто не го хрѣнеше самѣ сохъ дхѣвна пѣства (пасенѣ), но и за тѣлѣсна мѣ хрѣна промышлѣваше: зашто катѣ бѣше ѿвладѣлѣ еднѣ дукїйска страна голѣмѣ гладѣ, и катѣ не се намѣрѣваше по тѣрѣвна хрѣна въ Мурскїи градѣ, и оутѣснѣвахасѣ ѿ голѣма скѣдѣсть и недостатѣкъ Мурскїи жители, архїерей Кїїи оумилостивїса за онѣа сиромѣш люде цѣо гладѣвахѣ и злѣ страдѣхѣ, катѣ бѣше наплѣнїлѣ еднѣ карѣблѣ (гемїа) сохъ житѣо во Італїа нѣкої тѣрговѣецѣ, и имаше намѣренїе (нїетѣ) да го закарѣ на нѣколѣ страна, и да го продадѣ съ добрѣ придѣвїтокѣ, тѣви мѣ се еднѣ ноцѣ на сонѣ, и катѣ мѣ дадѣ тѣи жѣлтицѣи въ залѣгѣ (пѣи), заповѣдѣ мѣ да го докарѣ въ Мурскїи градѣ, че тѣмѣ цѣ си продадѣ сичѣо житѣо съ голѣма цѣна. Катѣ се развѣдї прочѣе онѣи тѣрговѣецѣ ѿ спаванѣ, и намѣри въ рѣка си тѣи жѣлтицѣи, оубѣасѣ и чѣдѣсѣсе за такѣовѣ еднѣ сонѣ, кої чѣдѣсѣи показѣ и сѣма вещь тѣвнѣ. За такѣова прочѣе чѣдо направї онѣи тѣрговѣецѣ спорѣдѣ товѣ повелѣнїе, и ѿплѣвахѣ въ Мурскїи градѣ, и тѣмѣ продадѣ все своѣ житѣо на онѣа жители, и и звѣсти онѣова цѣо мѣ стѣна на сонѣ ѿ стѣгѣ Николаѣ ѿкавленно и заповѣданно. Я онѣа граждѣнѣ катѣ намѣрихѣ такѣова оутѣшѣнїе, и катѣ слѣшѣхѣ товѣ цѣо имѣ повѣствѣваше онѣи кѣпѣцѣ (тѣрговѣецѣ), слѣва и вѣгодарѣнїе на Бгѣа воздѣвахѣ, и великаго архїереѣ Николаѣа чѣзнаго, хрѣнитѣла своѣго оубѣлѣвахѣ, и рѣдѣвахасѣ.

Въ товѣ время стѣна матѣжѣи и крѣмола въ голѣма Фругїа, цѣо ѣ въ мѣла Асїа (Анадѣола), за коѣ, катѣ чѣ цѣрѣ Кѣнстѣнтїнѣи, испровѣдї тѣи вѣевѣды зѣднѣ сохъ свои си вѣишѣи за да оугѣсѣтѣ тѣмѣ тѣа матѣжѣи, и мїръ да направѣтѣ; а тѣа вѣевѣды се имѣнѣвахѣ: Непѣтїанѣ, Оурѣсѣ, Врпїлїонѣ; кої

и сохъ много тѣпанїе и пѣдвїгѣ ѿплѣхѣ ѿ Цѣриграда, и прїстїгнѣхѣ въ нѣкое прїстѣнїще (лїманѣ) на онѣа дукїйска страна, гдѣто се нарича Идрїтѣскїи крѣгѣ, и вѣше тѣмѣ градѣ; понѣже ѿвѣче нѣмаха оудѣвно время за плѣванѣ, чѣкаха прочѣе да се оутїши море, и тогѣва да послѣдѣватѣ за дѣка вѣха испровѣдени. Тогѣва нѣкон вѣишѣ цѣо вѣха сохъ тѣа горѣрѣченнѣ вѣевѣды, катѣ и зѣвахѣ ѿ онѣа корѣбли нїхнѣи за да кѣпѣватѣ тѣмѣ сичѣо нѣцѣо цѣо имѣ тѣрѣвѣваше, грабѣхѣ сохъ еднѣ чѣждї нѣша и прѣвѣхѣ чѣстѣо такѣа непѣствѣнїѣ и непѣравѣи на тѣамѣошнѣи жители, за коѣ стѣна голѣма свѣра (спрїчанѣта) и молѣа. За товѣ цѣе да стѣне и вранѣ (вѣи) и ѿ двѣ страна на онѣова мѣсто цѣо се нарича Плакомѣта. Но стѣи Николай катѣ чѣ за товѣ не се ѿвѣлѣнїи но самѣ дойдѣ въ тѣа крѣгѣ и градѣ, за да оумїри тѣа помеждѣ имѣ вранѣ и молѣа; и веднѣга катѣ чѣхѣ сичѣи граждѣнѣ, и тѣа вѣевѣды, че прїхѣдѣ св. Николай и зѣлѣзнѣхѣ да го посрѣснѣтѣ, и поклонїхѣ мѣ се. И стѣи попытѣ тѣа вѣевѣды на кадѣ и ѿ кадѣ и дѣтѣ? а онѣи рѣкохѣ, че са пѣслѣнїи ѿ цѣрѣа во Фругїа за да оумїратѣ онѣи матѣжѣи цѣо ѣ тѣмѣ стѣналѣ. И стѣи оубѣцѣвашѣ ги и совѣтѣвѣа да заплѣратѣ и да возбранѣватѣ на тѣа нїхнѣи вѣишѣи, за да не бѣ правїли на онѣа жители такѣа непѣравѣности и пѣкѣсти; послѣ земѣ тѣа вѣевѣды во онѣи градѣ, и лѣкѣстѣишѣ оугѣстї ги; а онѣи наказѣхѣ онѣа повїннѣи вѣишѣи, и сѣкїи матѣжѣи оугѣсїхѣ, и такѣа кѣгѣослѣвенїе ѿ свѣтѣгѣи спѣдѣвїшѣасѣ. Товѣ катѣ прѣвѣше стѣи, дойдѣхѣ ѿ Мурѣ градѣ нѣкої граждѣнѣ, кої скорѣхѣ и плѣчѣхѣ, и прїпаднѣхѣ при свѣтѣго, и молѣхѣ го за помощѣ на онѣа цѣо вѣха ѿсѣдѣннѣи непѣвїннѣи (безѣкабѣхѣтѣ) на смѣртѣ, и скѣзѣвахѣ мѣ сохъ свѣзѣи, че безѣ него князѣ Вѣстѣвїи ѿ заплащѣнѣ на завїстѣлївѣи зѣлѣ чѣлѣвѣцѣи наплѣнїи свои рѣцѣи, и трїма мѣже ѿ нїхнѣи градѣ кої нїкакѣ не вѣха согрѣшїли на смѣртѣ ѿсѣдї, за коѣ сичѣкїи градѣ скорѣкїсе и плѣче, и тѣвое скоро вѣрѣшѣнѣ и помѣганѣ ѿждѣе и чѣка, вѣладїко: аѣко да бѣше тѣи тѣмѣ вѣшѣ, то нѣвѣ вѣло тогѣва возмѣжно такѣовѣ сѣдѣ тѣой князѣ да дѣрзѣне да направї. Товѣ катѣ чѣ вѣжїи свѣщенноначѣлнїкѣ, ѿскорѣкїса дѣшѣю, и зѣма сохъ сѣбѣси онѣа вѣевѣды, и веднѣга послѣдѣвѣа на онѣи пѣтъ. И катѣ прїстїгнѣ на онѣова мѣсто цѣо се

назѣва левъ, срѣсна нѣкои члѣвѣцъ цю доваждаха ѿ тамъ, и попыта ги: дали зна- лтъ нешо за онѣа трима члѣвѣцъ цю са ѿсѣдени за смѣрть? а онѣи мѣ рекоха: ѿ- ставихме ги катѣ ги влечеха да ги оубѣлатъ на Клѣсторово и Полѣзово поле. Тогда стѣ шѣи Н. вѣрже ѿправи на товѣ мѣсто, и стараше да предвари и да запре тѣа неповин- на (безкакахъ) смѣрть, и катѣ пристигна на онѣа мѣсто, видѣ че многѣ народъ тамъ стѣше, и онѣа трима ѿсѣдениы мѣже че наѣпакъ имаха свой рѣцѣ вѣрзаны, и че спокрѣнни лица тогда назѣми се преклѣ- нюваха, и голѣ свой шѣи протрѣгнѣваха, и горкое погѣченіе чекаха; така видѣ и спек- лѣтора (джелатина) че бѣше веке ѿзвѣкалъ за товѣ свой мечъ, и че страшнѣ и съсѣ грѣзанный ѿкразъ сѣрвство показѣваше: кое кѣше страшнѣ и плачевнѣ позѣрише и глѣ- данѣ. Тогда стѣль Хрѣтовъ съсѣ крѣтѣсть смѣша своѣ лютинѣ, и своѣоднѣ въ той на- родѣ влѣзна, и ѿ рѣка спеклѣторова дрѣпна онѣи голѣ мечъ, и назѣми зафѣрли, нѣто да се оустрашѣ нѣто да мѣ се кой, и онѣа вѣрзаны мѣже развѣрза и ѿвѣводи: все что съ голѣмо дерзновѣніе прѣвѣше, и никѣи се не намѣрѣваше да мѣ возѣрани, понѣже негово говорѣнѣ бѣше съсѣ власть, а дѣло негово съ Бжѣа сила; зашто бѣше голѣмъ прѣдъ Бгѣа и прѣдъ сѣчки люде. А онѣа трима мѣже цю се ѿзвѣиха ѿ погѣченіе катѣ видѣоха самѣ себѣси че се вѣрнаха ненаданнѣ ѿ смѣрть въ живѣтѣ, съсѣ топлѣ слѣзы ѿ радѣсть ѿвѣивахасѣ, и съ благодрна дѣша воздѣгаха гласъ, и сѣчки цю бѣха тамъ собрани съ блѣгодарѣніе велико никаха и блѣдѣрни стѣнаха. Дойдѣ тамъ и Бвѣстаѣи князь, но оугѣдникѣ Бжѣи не щеѣ барѣмъ нѣто да го поглѣдне, и катѣ се приближаваше при него, той си ѿвѣрцаше лице своѣ и нешеше да го глѣда, и катѣ мѣ припадна на молѣніе, той мѣ казѣваше, че ще ѿзвѣсти товѣ негово непраѣвно дѣло црѣю, и ще призовѣ на него Бжѣе ѿмѣрѣніе (наказаніе), и съ весмѣ конѣчны мѣки оустра- шѣваше го, зашто непраѣвна власть оу- потрѣклава и прѣви. А онѣа понѣже съсѣ своѣ си совѣсть и размышлѣніе ѿвѣчивашесѣ, и ѿ прѣшеніе Бжѣе и наказаніе коѣше, со слѣзы прѣсѣше милѣсть, и ѿ сѣчка дѣша се моѣше, кѣдѣшесѣ за своѣ си непраѣда, и прѣсѣше да ѣе примири съсѣ великаго Оцѣа Нѣколаѣа, а причина (сѣкѣпѣ) на старѣишинѣ (кодѣжав- шѣи) градскѣи прѣдлагаше: но лѣжа негова не- моѣжѣше да се скрѣше; зашто стѣ шѣи ѿзвѣстнѣ

за товѣа знаѣше, че понѣже бѣше съсѣ златѣо подарѣнѣ, на смѣрть ѿсѣди тѣа неповиннѣ и прѣвѣднѣ люде, и сѣчки народѣ голѣмо блѣгодарѣніе св. Оцѣа Нѣколаѣю воздаѣваше. И послѣ понѣже оугѣдникѣ Хрѣтовъ стѣна ѣдва оумолѣнѣ прѣсти княза, почтѣо и самѣ то- гаѣва съсѣ смирѣніе и многѣ слѣзы ѿспѣвѣда и каза глѣвнѣ че товѣа ѣ негово согрѣшеніе, а не нѣкое на дрѣгаго дѣло.

Тѣа прѣчеѣ прѣждепомандѣти вѣевѣды цю бѣха дошли съ него зѣдѣнѣ катѣ видѣоха сѣч- ко онѣа цю стѣна, че дѣхасѣ за такѣа ревности и блѣгѣсть на великаго архѣрѣа Бжѣа, по- томъ катѣ се спѣдѣвиха свѣтѣа молитѣвы ѣгѣо, и катѣ прѣаха негово блѣгѣсловѣніе за доброе застѣплѣніе и помѣщѣ, ѿидѣоха во Фрѣгѣа, за да свѣршатъ царѣво повѣлѣніе и заповѣдъ, и катѣ бѣха тамъ, онѣи цю бѣ- ше тамъ матѣжъ оумириха, и сѣчко цю имъ бѣше заповѣдано ѿ црѣа исплѣнѣиха, и съ радѣсть въ Царѣградѣ се вѣрнаха, и голѣма похвала какѣото ѿ црѣа така и ѿ сѣчки вел- мѣжы прѣаха: и така послѣ за добрѣа своѣа слѣва въ царѣска палѣта живѣеѣха и на царскѣи совѣтѣа се оудѣстѣиха. Но завистливѣи ѣчи на лѣкѣвы и злѣсердѣчны чѣловѣцъ катѣ не моѣжѣха да ги глѣдатъ въ такѣа слѣва, на злѣка и вѣрѣжа воздѣвѣгнахасѣ: за товѣа катѣ исплѣтоха тѣа зли зѣлѣ за нѣхѣа совѣтѣа, доидѣоха при Бвѣлаѣа градоначѣлника, и лютѣ клеветѣа за тѣа мѣже прѣдѣпоставѣваха, и говорѣха: тѣа вѣевѣды не направѣиха добрѣа со- вѣтѣа, нѣто на добрѣо приглѣдѣва нѣхнѣи совѣтѣа: зашто нѣкои нѣви неща наѣнѣ- вѣтѣа, кой нѣа чѣхѣме и наѣчѣхѣмѣе, и лѣкѣви и зли дѣла на прѣтивѣ црѣа коѣтѣа и прѣд- гѣтѣвѣватъ. Така, катѣ рекоха за нѣхѣа мно- го златѣо на онѣи градоначѣлникѣа дадохѣа. А онѣа така, и на царѣа тѣа клеветѣа каза, и веднага катѣ чѣ товѣа царѣ Кѣнѣстантѣнѣа, разсѣнѣвѣасѣ и заподѣда тѣа трима вѣевѣды и безѣа ѿспѣтѣванѣ да ги тѣратъ въ те- мница, за да не ѿзвѣгнатъ, каза, скрѣшишѣ, и направѣтѣа товѣа нѣхнѣо злѣо помѣшлѣніе и коварѣство. И така тѣа трима вѣевѣды бѣха въ темница, безѣа да знаѣтѣа за коѣа прѣчи- на са въ затѣворѣа тѣдѣрнѣи: зашто знаѣха тѣвѣрѣе добрѣа че не бѣха за ницѣо повиннѣи (какахѣатѣли). И катѣ замина нешо мало время, оуплашихасѣ онѣа нѣхнѣи клеветѣицъ, за да се не ѿбѣви онѣа нѣхнѣа лѣжлива кле- ветѣа, и да се не познаѣ нѣхнѣа злѣка, и да се ѿвѣрне тѣа сѣща вѣдѣа на нѣхѣа, за товѣа съсѣ голѣма молѣва прѣидѣоха при онѣи гра-

началникъ и казѣваха мѣ да не ѡстава за много время живы тѣмъ мѣже, но да ги ѡсѣди на смерть скорѣ, споредѣ первый совѣтъ, сирѣчь каквото ги тѣмъ ѡклеветиха. И оный градоначалникъ що кеше оудавенъ и ѡбладанъ ѡ златолюбіе, като чѣ това, совзе на оумъ да свѣрши онова що мѣ просатъ тѣмъ зли клеветницѣ: веднага прочее ѡиде сосъ оумилано лице и ѡскорвенъ погледѣ при царя, и показѣвашесе като единъ золь вѣстоносникъ, современнѣ и показѣвашесе, че желе и има големо попеченіе и грѣжа за царскій животъ, и че за него има вѣрно прилѣжаніе и раденѣ; и наче различнѣ и многовиднѣ да го лсти сосъ лѣжавъ и присвоинъ дѣмъ и говоренѣта, кои като говореше по ѡбѣдаваше царя на гнѣвѣ за оныхъ неповиннѣ мѣже, и говореше че ни единъ ѡ тѣмъ що са въ темница неще да се покае, ѡ царю, но вси въ первое свое зло намѣреніе намѣрѣватесе, и не преставатъ ѡ нихъно зломысленіе, но сплитатъ и смышлаватъ на противѣ Величества Вашегѣ, ѡ царю, злотвореніе: заповѣдай прочее сосъ время и забывнѣ да ги мѣчатъ и накажатъ, додето они не са пристигнали оше да свѣршатъ нихъно зло намѣреніе. ѡ тѣмъ дѣмъ возмѣтиса оный царь и на смерть тѣмъ неповиннѣ трима мѣже ѡсѣди: и като кеше тогава веке станало вечерѣ, това повелѣніе царско ѡстана на оутрина да се свѣрши. И като се наѣчи за това темничнѣ стражѣ, сирѣчь оный що ги чѣваше тогава въ темница, и первѣ като плака на самѣ много за такѣмъ напастъ на тѣмъ неповиннѣ воеводѣ, дойде кодѣ нихъ, и говореше имъ така: по добро ми было бѣ, да не бѣ се опозналъ бѣлъ съ васѣ, и ѡ ваши любезны бесѣды и трапезы наслаждавала: защото леснѣмъ щехъ да прѣчѣримъ ваше ѡ мене раздѣланѣ, и малѣмъ щехъ да самѣ оскорвенъ за тѣмъ ненадана на васѣ напастъ, и нещеше тогава да се ѡскорви толѣмъ дѣмъ моѣ: защото оутрѣ единъ ѡ дѣдгигѣ ще се раздвоиме, ахъ скорѣмнѣ, за конечно и горко ѡ васѣ раздѣленіе! и ѡснова нагамъ нешемъ веке да видимъ ваше любезное ми лице, нито ще ви чѣемъ ваше ко мнѣ говоренѣ! Защото е заповѣдано оутрѣ да въ оубѣдѣ. Зарачайте прочее онова що искате да речете за ваше имѣніе, защото е сега время, додето не е прѣдварила смерть ваша вола и заповѣдѣ. Така като и зрече той съ плачѣ, они понеже не бѣха согрѣшили нищо на царя, нито позна-

ваха себеси повинны за смерть, раздѣраха ризы свои, и люто скѣбѣха власы ѡ нихъны главы, и говорѣха: кой врагъ заведе на нашѣ животъ, и зашто нѣ сега като злодѣи и злотворители ще прѣемѣме смерть, какво направилимы достойно за смерть? и призываха по имени свои сродницѣ же и познаници, и свидѣтели (за шантажѣ) прѣдпоставлаваха бѣга, че нищо зло не направили, и горко плачѣха. Тогава единъ ѡ нихъ именемъ Непочѣянъ воспомена св. Николаа, какво въ Муръ градѣ прѣдстана за оныхъ трима неповиннѣ мѣже, и скорѣ стана помощникъ преславленъ и вѣгъ защититель, понеже ѡ смерть и зѣмѣ и хѣ и свободнѣ направи: за това като се разговарѣваха помеждѣ си, молѣхасе и така говорѣха: Бжѣ Николаевъ, ты, кой ѡсвободи первѣ оныхъ трима мѣже ѡ неправедна смерть, пригледни сега и на насѣ, че немаме никаква междѣ члѣвѣцѣмъ помощь: защото ето ны ѡбладала голема вѣдѣ, и немаме никого да ны и зѣмѣ и ѡсвободи ѡ тѣмъ напастъ. Ъто гласѣ нашъ и зѣмѣ оше като не ни са и зѣмѣ нашы дѣши, и азѣкъ нашъ ѡ сердечнѣмъ огнѣ и згорѣ и прѣсѣхна, што и моленіа наши да ти прѣнесемъ не можеме, скорѣ да прѣдварѣтъ ны щедроты твои, Гдѣи, и милости, и зѣмѣ насѣ и и зѣмѣ ны ѡ тѣмъ рѣчѣмъ що и сѣкатъ нашы дѣши: защото во оутрѣшній дѣнь ще ны оубѣдѣтъ, причѣцы на помощь наша и помози ни, и свободи ны неповиннѣмъ смерти. Бжѣ же, такѣмъ милостивъ и щедръ за свои чѣда слѣдша молитѣмъ и моленіа на оныхъ що мѣ се молѣтъ и коатъ мѣ се, и и спроводи имъ на помощь свѣтаго своего оугодника великаго архіереа Николаа, и въ тѣмъ ношѣ, като спаваше црѣ, прѣдстана сѣль Хрѣтовъ, и така казѣваше: скорѣ да станешъ, и оныхъ що дѣржишъ въ темница трима воеводѣ да ѡпѣстишъ, защото са безъ вина (безъ какѣхатъ) ѡклеветани, и неправеднѣмъ зле страдатъ. Прѣдпостави мѣ и и зѣмѣ сичка работѣ каквото стана, и рече мѣ: ако ме неослѣдшашъ, и ако ги не ѡпѣснешъ, кранъ и кой ще воздѣвигнемъ на тебе, каквото кеше станало оу Фругіа, и ще погинешъ зле. Оудивиса окаче црѣ за това на толѣмъ дѣрзновеніе и заплашѣванѣ, и мыслѣше, като е ношнѣ время какво дѣрзна той мѣжѣ да влѣзне въ неговѣ палатѣ, и рече мѣ: кой си ты, що дѣрзнешъ да наносишъ и да правишъ на мене и на моѣ держава такѣмъ прѣщеніа и заплашѣванѣта? А оный рече: и зѣмѣ самѣ

Ніколай, Мурскія митрополіи первосвященникъ. Я црѣ Квнстантінъ ѿ това видѣніе смѣтиса, и стана та мыслѣше, що є това. Така и Вулавій таа ношъ св. Ніколаа на сонъ видѣ, каквото се и црѣю тави, така и немѣ. И като кеше станалъ ѿ сонъ, оуколса многѣ, и мыслѣше за онова видѣніе, и веднага дойде при него единъ ѿ црѣа испроводенъ, за да мѣ извѣсти онова, кое видѣ црѣ Квн. на сонъ: а онъ скорѣ ѿиде при црѣа, и извѣсти онова що виде и той, и какво мѣ се тави сз. Ніколай все предпостави црѣю, и двама се чѣдеха за това чѣдно видѣніе, кое беше таково, каквото на єаного така и на дрѣгаго.

Слѣдѣва.

СВЯТЫИ АНТѠНІИ И СЯПОЖНИКЪ

(чижмеція).

Святый АнтѠній сѣдеше въ пѣстыни Бгупетски (Мъзърски), гдѣто живееше животъ таковъ жестокъ сз посничество и воздержаніе точно, што не се намѣрѣваше во онова время дрѣгій нѣкой таковъ исправный и воздержный животъ да покаже и да има каквото Св. АнтѠній, кой (каквото повѣствѣва и казва єдинъ єпископъ) чѣ во єдинъ день гласъ отъ небеса, глаголюща: "АнтѠніе, не си толкѣва совершенъ, колкѣто є оный сапожникъ, (чижмеція) що сѣди во Александріа и живее." Като чѣ това св. АнтѠній, стана веднага, зема си своа патерица, и отваждаше, до гдѣто и пристигна во Александріа, гдѣто и намѣри онаго сапожника, за кого мѣ говореше. Той сапожникъ се удиви, като видѣ єдинаго отца толкѣва достопочтенна да влезне въ негово сѣдалище. Тогава мѣ рече св. АнтѠній, "Молимъ те да ми извѣстишъ и да кажешъ сичкій твой животъ каковъ є, и какво преминѣвашъ твое время, и какво работишъ." "Господине," рече оный сапожникъ, "колкѣто спорѣдъ мене, добры работы немамъ никаквы, защото мой животъ є препростъ и предничиженъ (най ачкаъ). Несамъ нишо дрѣго тоію єдинъ сиромашъ сапожникъ. Сѣтрина, като станемъ отъ сонъ, помолювамсе Богъ за сичкій градъ, въ кой сѣдимъ и живеемъ, а най повече за сички ближны сосѣдници (комшіи) и мои сиромашы пріатели; сѣтне, сѣдѣвамъ на своа си работа, сз коа препровождамъ и преминѣвамъ сичкій день, и радимъ за да придѣ-

кѣемъ онова що є нѣжно за мой животъ и за мои чада; чѣвамсе оваче ѿсекаква лжа, защото не се вознѣшавамъ толкѣва отъ дрѣго нишо, колкѣто отъ обманъ и лестъ; за това, като се обѣшавамъ некомѣ нешо, не отбѣгнѣвамъ си отъ онова обѣшаніе и рѣчь, но свѣршѣвамъ го точно и честно. И така преминѣвамъ свое си время сиромашки заедно сѣмъ моа стопаница и мои чада, кои побѣчавамъ, колкѣто ми стига мой умъ да иматъ страхъ Божій, и да почитатъ Бога, Всесоздателя. Това є на мой простый животъ главноє попеченіеи радѣнь." Въ това повѣствованіе, — прилага и притѣра той вышереченный єпископъ, кой говори: гледайте, какво Богъ овѣща оныа, кои послѣдѣватъ и работатъ со все сѣрце свое си хѣдожество (занаатъ), и живеатъ праведно, кезъ лжа, обманъ и лестъ. Той АнтѠній беше големъ Свѣтецъ; но и оный сапожникъ (чижмеція) имаше равна почесть предъ Бога, каквото Святый АнтѠній.

СЛАВЕНСКАЯ ДРѢВНОСТЬ.

Казахме на 160-та стран., че на сичко самодержавіе Римско Останаха самѣ двамина Госѣдари: Квнстантінъ великій и Ликтінній зетъ мѣ, той кеше Цесарь на Восточно самодержавіе Римско, а в. Квнстантінъ на Западно, каквото тамъ рекохме. Но доде не сме почели това нѣхно повѣствованіе, нека воспоменемъ нешо за нѣхно свойство и нѣхни племена. Сички почти тогавашни Римски писатели, каквото послѣ и Квнстантінполски предпоставлаватъ, каквото гледаме въ нѣхно повѣствованіе, че отъ Славено-Иллѣрскій народъ происхождатъ сички почти Кнази, Цесери и Самодержцы, кои начѣха правленіе свое около половинъ второе столѣтствіе п. Х. Оце отъ Декіа сирѣчь и Клавдіа, дѣда вел. Квнстантїна, Діоклітіана, Максіміана, Квнстантіа отца вел. Квнстантїна, Максентїа, Максіміна, Галлерїа, и пр. Той Галлерій, като се возвыси на Самодержска тїтла, и противъ на Римско има, совзе намѣреніе да промени това Римско иманованіе и да го нарече Дакійско, защото сички почти тогава правители, каквото и той, изъ Дакїа происхождаха. "Galère recevant deux ans auparavant le titre d'Empereur s'étoit déclaré l'ennemi du nom Romain, et qu'il avait projeté de changer la dénomination de l'empire, en l'appellant l'Empire des Daces, par-

ce que tous ceux qui gouvernoient alors tiroient, comme lui, leur origine de ces Barbares (Hist. du bas-Empire liv. I pag. 76); а Дакіа сирѣчь оиѣа Дацѣ отъ каковъ са народъ на 48, и на 86-та стран. предпоставихме и на многѣ мѣста доказахме че тѣа народи са Славено-Илуврійски, каквото и Далматскій народи, отъ кои произхождаше Діоклитіанъ самодержецъ, Максиміанъ и пр. Но по нечестію почти сички тѣа цесари страшни мѣчители кѣа и жестоки гонители Хрїстіански; освенъ Квнстантіа отъа вел. Квнстантіна, и той, сирѣчь вел. Квнстантіанъ кой изгави сичкій народъ Хрїстіанскій отъ тѣа горки мѣчители, и распространи Хрїстіанска православна вѣра къ сѣверна страна отъ Днѣнавъ камъ южна дери до Вѣіопіа, а къ западна отъ Испаніа и Бретаніа къ восточна дери до Персіа, тогава когато истреби тѣа сички мѣчители, и стана той самъ Православный Самодержецъ.

Тогозы Дікїннїа, каквото рекохме на 160-та стр., Галлерїй направи за негова мѣхрѣкостъ и великодѣшїе спомощника на свое царствованїе и нарече го Югѣтѣ въ 307 лѣто на 11-й Октомвріа, и сосъ него устрѣши сички свои противниці. Тоя Галлерїй умре въ Средецъ градъ Софіа на 311, отъ една мота и горка болестъ, коа за негови безчеловѣчни мѣченїа осмнаесеть мѣсць пострада и мѣчїе отъ неа. Въ тазы година, като имаше вел. Квнстантіанъ намѣренїе да повѣди Максентїа мѣчитела въ Римъ, смислисе да усвои Дікїннїа и за това даде мѣсестра си Квнстантіа за стопаница, и така, каквото рекохме и на 160-та стр. като повѣди в. Квнстантіанъ Максентїа въ Римъ, на 28-й Октомвріа 312, а Дікїннїа Максимїна на 30-й Априліа 313, остана на тѣа двамѣ: Квнстантіна и Дікїннїа сичко самодержавїе Римско. Но тѣа двамїна въ мало время за една премалка причина развалиха помеждѣ си онова нїхно соединенїе и свойство. Квнстантіанъ въздвїгна войска на противъ Дікїннїа. Двапѣти се кѣа престрашнѣ, и въ тѣа две кїенѣта дрѣго ги не раздѣловаше отъ кїенѣ, самѣа една ноць. Дікїннїа като виде че ще стане повѣжденъ испроводи да проси отъ Квнстантіна миръ. Квнстантіанъ совсемъ що вѣшесе разгнѣвалъ на него многѣ, но като мыслїше за послѣ, и че защо са свои, обѣщаше да направатъ миръ, обѣще да мѣ даде Дікїннїй Влада, Македонїа,

Славонїа (тогава Паннонїа), Дарданїа, Дакїа, горна Муїа (сегашна Сербїа), Боснїа и Далматїа; кои стана на Октомвріа 314-то лѣто. А на Дікїннїа останаха: долна Муїа (Болгарїа), Влахо-Богданїа, Фракіа, Асіа, Сврїа, Егїпетъ и пр. кои воспоменахме и на 160-та страна, и на тѣа страны царствѣваше. Трѣх години послѣ отъ тоа миръ, сирѣчь на 317-то лѣто, вел. Квнстантіанъ стана отъ Миланъ, градъ Ломбардїйскїй и дойде во Илуврїа въ Дакїа сирѣчь, и въ горна Муїа и Славонїа, гдѣто живеа шесть години, и сѣдеше некогашъ въ Сірмїшъ, на днешнїй день Митровиць, некогашъ въ Средецъ градъ, Софіа, а най повече во свое си отечество, Нишъ градъ, и чѣваше оиѣа страны отъ тогавашно често нападенїе Сарматско и Готско, сир. Скѣвско. Въ тазы година на 1-й Мартъ мѣсць нарече в. Квнстантіанъ трѣма Цесари: Крїспа, Квнстантіа и Дікїннїа. Крїспъ мѣ кеше первїй сынъ роденъ на 300 лѣто, а Квнстантїй мѣ кеше малакъ каквото и сестринецъ мѣ Дікїннїй, сынъ Дікїннїевъ сирѣчь. Че е сѣделъ по тѣа горереченнї мѣста вѣсѣтно става отъ това сѣдѣвателно повѣствованїе: "Le sentiment le plus universellement reçu aujourd'hui, parce qu'il est fondé sur les auteurs les plus anciens et les plus sûrs, c'est que Constantin est né à Naisse en Dardanie. On voit en effet que se prince prit plaisir à embellir cette ville dont il est, pour cette raison, appelé le fondateurs; qu'il la rendit beaucoup plus considérable, et qu'il étoit bien aise d'y faire son s'ejour et d'y respirer l'air de sa première jeunesse, comme il paroît par la date de plusieurs de ses loix." (Hist. du bas-Empire liv. I pag. 39). Но като се занимаваше в. Квнстантіанъ во Илуврїа, каквото по горе рекохме, и като управлаваше челоѣколюбѣзнѣ сички работи граждански и церковни; зашто колкѣто радеше и старашесе за общо благополѣчїе на сѣкїй народъ, толкѣва повече предстолаше и подтврждаваше Хрїстіанска вѣра, свашенниці почиташе, кои всегда называше вѣрны мои братїе, мѣдрѣ и просвѣщеннї людїе предпочиташе, учители обѣщаше, сосъ една рѣчь, на сички кеше пресладкїй и предрагїй властитель, и ошѣколюбѣзнїй вѣсѣмъ отецъ. А жестокобннїй Дікїннїй спорѣдъ тѣа докродѣтели такова различїе имаше отъ Квнстантіна, каквото отстой неко отъ земля. Кое зло и злощастїе на сички неговы управлаемы людїе не направи?

Какво безчеловѣчїе се намѣрѣваше на свѣтъ, що не направи и не свѣрши? Въ мѣсто да є сродственнѣи и искреннѣи прїатель на Кѡнстантїна, той мѣ стана крайннѣи противникъ и зломысленикъ, бѣше станалъ твѣрдегорделивъгоркій Хрїстіанскїймѣчитель и гонитель, предпочте да почита Ідолы, а не Всесоздателя Бога, жестокъ гравитель на Хрїстіанскїй народъ, безчестенъ, въ старости владникъ! Просвѣщеннѣи людїе весма не навидеше, запираше отъ ученїе сички онѣа що желеаха свое просвѣщенїе, и казѣваше, че това ученїе става на человѣка повреда, а не полза, и такѣа подобны и жестоки работы и дѣланїа правеше, што перо не може да пристигне подробно да опише, вкратцѣ, таковѣа соудѣа бѣше пристигналъ да є. што содержаваше въ себеси сички безчеловѣчїа и злыни; за това си и Бога дїгна отъ него своа рѣка и помощь, и зема отъ него онѣа многораспространно началство и предаде го дѣргомѣ, кой бѣше Боговоазливъ и человѣколюбѣцъ, каквото бѣше в. Кѡнстантїнъ.

Въ лѣто Господне 322, устремихасе отъ Дѣнавска страна Сарматѣ, Готѣѣ, кои имаха нїхенъ царь, называемъ Равсїмодъ, и наслихасе по долна Мѣсія (Вѣлгарїа) и по Фракіа, тїа мѣста бѣа тогава подъ началство Дїкїннїево, но той за това нападенїе неkreжи и немари за нїшо. И в. Кѡнстантїнъ се намѣрѣваше тогава въ Солѣнъ гдѣто бѣше тогава митрополїа Іллурїйска, каквото и въ Софіа и въ Мїтровичъ, за да устроава нѣкои работы тамъ, кои бѣа нѣжны и полѣзны на онѣа градъ, за кои и бѣше дошелъ това время въ Солѣнъ. Като чѣ прочее, че тїа вышереченнїи Сарматѣ и Готѣѣ бѣа обсадили єдинъ многонароднѣи градъ въ Фракіа, и тамошнѣи народъ имаше големо утѣшенїе отъ нїхъ, прїтѣрча на помощь, и отгна отъ тамъ тѣа противнїцѣ, и гони ги дори до Дѣнавъ, гдѣто ги повѣди конечнѣи, и гдѣто нїхнѣи царь остави свой животъ, а тїа, като се покориа на в. Кѡнстантїна, распрѣснахасе по Мѣсїйски и Дакїйски градове споредъ повелѣнїе Кѡнстантїново.

За това дѣланїе прочее и повѣжденїе Кѡнстантїново, завистливѣи Дїкїннїи и горделивѣи негодѣваше и не се благодареше че влезна в. Кѡнстантїнъ въ неговѣи оласти и правленїа. За това и испроводи на Кѡнстантїна и обличаваше го че є престѣпиль, и говореше мѣ че є направиль престѣпленїе,

сирѣчь не є учѣвалъ онѣа согласно на 313-е лѣто раздѣленїе и примиренїе, за кое испровожданѣ и говоренѣ в. Кѡнстантїнъ имаше големо терпѣнїе и отѣѣцаваше мѣ онѣа причина за коа направи това престѣпленїе. Но дїкїннїи като мѣ честѣ дождаше соєа обличенїа, и пристигнаха до толкѣа, што станаха нестерпими, отъ чѣа произникна вторѣи вой и брань помеждѣ имъ.

На 323-е лѣто прїдговѣвахасе тїа двѣа самодержцѣ съ войска противнїи єдинъ на дѣрбгїи. Нечестивѣи Дїкїннїи изгна отъ свой дворъ сички онѣа слѣжебнїцѣ и достойнѣи войнѣ, кои исповѣдѣвахѣа има Хрїстово, и мнозина отъ онѣа войнѣ, кои не рачѣа и нещаха да се бїатъ соєа онѣа що имаха крестное знаменїе погѣви, а дѣрбгїи опредѣли да работатъ женски работы. Совсемъ обаче що изгна сички Хрїстіански войнѣ Дїкїннїи злочестивъ, но вдїгна на нога голема и силна войска отъ сички неговѣи области и правленїа. Вгупетъ мѣ испроводи 80 корабли (гемїи) войнски, Фїнїкїа (Сурїа, Парашамъ) 80, Іоїанѣ и Дорїанѣ отъ Ігїа 60, Купрїанѣ 80, Карїанѣ 20, Вїѣвнїанѣ 30, и дївванѣ 50. Сички тїа корабли бѣа трираднї грецѣ, сирѣчь соєа трѣ редове лопаты. Сичка войска що имаше на сѣхо сокираше до 150 тысащѣ (150,000) Фругїа и Ваппадокїа дадоха мѣ 15 тысащѣ коноаздѣцѣ. А Кѡнстантїново морское ополченїе (донанма) бѣше 200 малки корабли и тѣа трирадогрецѣ, кои бѣа вси отъ Влада, и по малки отъ онѣа що бѣа на дїкїннїа; той имаше повече отъ двѣ тысащѣ товарнѣи корабли. Негова на сѣхо войска бѣше 120 тысащѣ; войска морска и коннїчка (вїнецїска) бѣше десѣть тысащѣ человѣкѣ. Кѡнстантїнъ имаше Готѣска и Френска войска за помощь. Кѡнстантїново морское ополченїе управлаваше свнѣ мѣ Крїспъ, и бѣше въ пристань (лиманъ) Іѣвїнскїй: а Дїкїннїево морское ополченїе управлаваше Акантїй, и бѣше во Балїспонтъ (влизъ при чанакъ кале).

Кѡнстантїнъ положи сичко упованїе и надежда на помощь Божїа и хорѣгва (кайракъ) крестнаа. Направи да носатъ соєа своа си войска єдна сѣнь (чадѣръ) церковновїднѣа, молитвеннїца сир. въ коа слѣжеа свѣщеннѣа слѣжба. Таа малка цѣрква имаа свѣщеннїцѣ и дїаконї, кои водеше соєа себеси въ вой и брань и называше ги хранители дѣшѣ егѣ и учѣвателн. Секо множество совокѣпно имаше по єдна такѣа малка цѣр-

ква, и предводители осокны. Беше заповѣдала да полагають таа молитвенница вонъ отъ воинска станъ, сирѣчь настрана отъ воинско множество, за да се занимають тамъ по съ тишина въ молитвъ и моленіа къ Богъ оніа що мѣ бѣха вѣрни и за благочестіе познани. Вел. Кωνстантінъ не начнѣваше никогашъ да прави кой напрешъ дѣто не земеше негово войнство повѣдательный крестъ да носи предъ него. Като се възвѣшеше и понесеше таа свѣтаа крестна хорѣвка, тогава даваше знаменіе за кой, и приобщиаваше во оныа войнш дерзновение и ревность отъ коа кеше той самъ ражженъ и распаленъ. Я дікїннїй се присмѣваше за сички тѣа вѣроисповѣдани и почтенни дѣйствїа и работы Кωνстантїновы; но той правеше най бездмни сѣвѣрїа и празны надежды и упованїа; водеше согъ себеси много множество жертвоприносители (кѣрванцїи), чародѣи (магесници), жертвеннопрозрители (оныа що провиждатъ ужъ на плешка), и соносїтълакователи, кои мѣ се обѣщаваша съ рѣчь похвалны и ласкателны най свѣтлы успѣхи и добры сѣтїны. Само едно Аполлоново въ Мїлаъ островъ прореченїе кеше прїсїойно за дікїннїева погїбель, коа мѣ отвѣсти согъ тѣа два стїхове Омирски: “Старче, утешаватъ те отъ истина и тѣжатъ млади войнствїнни; а твоа сила є исчезнала, защото те є голема старость пристїгнала и прїтїснала.

Ὁ γέρον, ἢ μὴλὰ δὴ σε νέοι τεύρουσι μαχλάι.

Σὴ τε βίη λέλυται, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ἰκάνει.”

Но той нещєа да послѣша. Замина Влїспонтїйскїй проливъ и отїде съ войска си близъ при Адрианополе въ Фракіа. Я Кωνстантїнъ вдїгнасе отъ Созднъ и пристїгна дори до оныа брегове на Вверъ рѣка. Тѣа две войнства стоаха тамъ много дѣна едно среца дрѣго, раздѣленни отъ Марїца. дікїннїева войска кеше наредѣнна благочиннш и полѣзнш по стрѣвнїна на една планина, отъ дѣто не можеше никой противникъ да заміне. Я Кωνстантїнъ понеже спази едно леснопроходно мѣсто на тазы рѣка, кое не виждаха оніа неговїа противници, употреби и направи една военна хитрость; заповѣда да донесатъ отъ оныа тамошны околны горы тѣанки дрѣвѣ (пакѣ) и прѣчки, и да ги сплетатъ и направатъ като леса или плетя, и да го положатъ на онова мѣсто

като мостъ: современнш отдвои патъ тѣасшы стрелцы и 80 тѣсашы конници (80,000 конїцїи), и скрѣ ги во една възрина гѣстодревесна, въ край онова леснопроходно мѣсто на оназы рѣка: согъ дванадесать самш конници, премїна той напрешъ онова мѣсто на Вверъ рѣка, устремисе на оныа противници что бѣха най напрешно мѣсто, удари ги внезапнш (апансѣся), трепеше ги и разгна по оніа близни мѣста, кои, като вѣгаша единъ прездрѣгїй и стѣрѣвѣхасе, нанесоха и направиха големъ страхъ въ сичка нїхна войска, коа се удиви и уплаши за това ненаданно на неа нападенїе, и като помрѣзнала, не се повѣсти отъ свое мѣсто; а оніа войнє що бѣха въ тѣа горереченнш шѣмацы скрѣти пристїгнаха Кωνстантїна, кой понеже овлада тѣа брегове на Марїца (Вверъ рѣка), заповѣда да премїне сичка мѣ войска. Слѣдѣва.

МѢЖЪ И ЖѢНИ. — МѢжъ є силенъ; а жена красна. МѢжъ има дерзновение и увѣренность; а жена козливость и невѣрность. МѢжъ є големъ, когато дѣйствѣе и работи; а жена, когато страда, и колѣзнѣе. МѢжъ успѣва въ торгъ (пазарѣ); а жена въ домъ. МѢжъ говори за да увѣбри; а жена за да увѣждава и наслаждава. МѢжъ има сѣрце тѣврѣо и жестоко; а жена мѣрко и нѣжно. МѢжъ забранюва нещастїе; а жена го олегчава. МѢжъ има надки и познанїа; а жена краснолюбіе и благолюбіе. МѢжъ има разсѣженїе; а жена благочѣствїе. МѢжъ иска правда; а жена милость.

Знай че сичко нещѣо що говоришъ чѣесе, сичко нещѣо що правишъ виждасе и пишѣватсе въ онаа книга на най превосходнш сѣдїа сички твої помышленїа, сички дѣлш, и сички твої работы.

Ѧ ВѢРѢ.

Въ прїатїе Вваггелское, сирѣчь во истинное вѣрованїе Св. Вваггелїа трѣвѣватъ нѣжнш тѣа главни слѣдованїа: первш, да познае челоуѣкъ, че є вѣдствѣнъ, нещастѣнъ и сиромахъ предъ Бога, че є привѣрженъ и длѣженъ въ праведнш гнѣвѣ Божїй, и че не є возможѣнъ сирѣчь не може да се оправдава самъ отъ себеси, въ праведнш сѣдѣ Божїй. За това св. Ішаннъ, прѣдтеча Спасителя нашегѣ, каквото и самъ Спаситель, и Апо-

столъ неговъ Петра, начинватъ сватое проповѣданіе съ съгласіе: Покай тесеа. Второу, да прїима несъмнително и безъ всяко съмнѣніе сватое повченіе Пророческо и Апостолско, и да вѣрва истинноу че проповѣданныи отъ Пророци и Апостоли Исуса Христовъ е Изкавителъ челоуѣческаго рода, сирѣчь че е той Бога и Спасителъ на челоуѣческій родъ; и въ това се состои преизрадноу сичко вещество и намѣреніе за Буггалско вѣрованіе, каквото за това совершеннѣ и преисполненнѣ свидѣтелсвуватъ и обавляватъ посланіа Апостолски на Паула, кой казва така: "Прѣвда же Бжїа вѣроу Іиса Хрѣтовою во вѣхъ и на вѣхъ вѣрѣющихъ." Сирѣчь правда Божїа е съ вѣра Исуса Хрїстова въ сички и надъ сички, кои вѣрватъ (Римл. г. 22); това сѣщо се предпоставлава и показва въ сичка слѣдователна глава и въ Галат. в. 16; "Мы во Хрѣта Іиса вѣровахомъ, да шправдимса ѿ вѣрш Хрѣтовы, а не ѿ дѣлъ законѣ." Сирѣчь повѣрѣвахме во Хрїста Исуса, за да се оправдаваме отъ вѣра Хрїстова, а не отъ законно дѣло. Таа вѣра се имандва ш прав дающа вѣра, защото чрезъ нея (съ съ неа) се оправдава челоуѣкъ предъ Бога и безъ дѣла законни, каквото побчава Ап. Паула (Римл. г. 6). Защото какво можатъ челоуѣчески дѣла и работы да оправдаватъ челоуѣка, когато той не може самъ отъ себеси да се оправдава, като не исповѣда, казвамъ, первѣ и не покаже той самъ че е престѣпникъ и за Божественный гнѣвъ достоинъ? Веднага оваче като се оправдава челоуѣкъ съ вѣра, сирѣчь казва че вѣрва, дѣженъ е да покаже таа сѣща вѣра дѣломъ, сирѣчь вѣра негова да е согласна и прилична съ неговѣ дѣла и работы, и да учва таа придошвенна шправедливостъ каквото предпоставляватъ Божественны заповѣди; защото вѣра требва да е съ любовь дѣйствема и содрѣженна, споредъ Апостолско реченіе. Бана такваа вѣра имандваа Жїва вѣра; понеже сека искра (жижка) на една нелїцѣмѣрна и истинна вѣра распалювасе и блъци съ съ всегдашный успѣхъ въ добродѣтели и добрына. Когато оваче челоуѣкъ не исповѣда сѣщо негово вѣдство предъ Бога, нито полага сичко свое упованіе и надежда за свое спасеніе и изкавленіе на Спасителя Хрїста, или не живее животъ Хрїстіанскій; на таковъ челоуѣкъ вѣра е мъртва, лїцѣмѣрна, и никаква.

—Митрополѣтъ Платонъ.—

Това слѣдователно повелѣніе царско, кое на 31-й Декемвриа 1844 предпостави вѣрно-паматный Салтанъ Явдѣль Мѣджидъ Ханъ во Оттоманскій Дѣванъ да се прочети предпоставителноу предъ сички верховны Прислѣжницы (Рицалы) царски, преведохъ отъ една Френска Смурнейска Повседневница, называема Отглашеніе Восточно Echo de l'Orient лис. 336, и описувамъ за да види сечїи за ученіе нечѣствителный, и да познае добрѣ основа, кое отъ уста толкува пречестни изрече Благолѣпнѣйшїи Самодержецъ за прогвѣщеніе вѣхъ покорныхъ егѣ послѣшниквѣ, за развитіе вѣхъ благослаивыхъ за челоуѣческій животъ вѣтвѣ, и за всякіа добродѣтели умноженіе:

ПОВѢЩЕНІЕ ЦАРСКО.

Мой Вѣрный Везїрине!

Отъ каквото оше стѣпихъ спервоу на мой престолъ, направихъ да е вѣстно въ сичкій свѣтъ и извѣстїхъ съ многѣ заповѣди (хаты) и съ дрѣги повелѣніа царски, мои намѣренїа верховны, кои иматъ за предметъ приключенъ и взираемъ да развїемъ всяко благоденствїе и приключенїа благополдни, да увѣримъ и утвердимъ упокоеніе и миръ въ мои вѣрны послѣшницы и да возобразимъ съ това средство по голема власть и сила въ наше вѣроисповѣданіе и въ наше началство. Возмнѣхъ (починимисе) че сичкій свѣтъ ме позна; то е велерѣчіе да изброювамъ едно по едно, да повѣствувамъ и да предлагамъ пакъ онаа различни членове и изложенїа надъ кои состои мое попеченіе и грѣжа. Не може оваче нѣкой да се отрича че, отъ сички предположенны възможности, или предположенны безъ основаніе, или несовершенны споредъ пристойни средства, не може, казвамъ, да рече че като се предложиа и опредѣлиха досепова въ намѣренїе, за да испълнатъ дѣломъ мои намѣренїа отчестески, не се соверши дѣломъ дрѣго, самѣо едно возображеніе войнственнѣ полдни добрѣ успѣхъ. И добрѣ, че това возображеніе съ благодать Божїа день отъ день придепѣ-

ва и укрѣплавасе, — негово сохраненіе (учѣваніе) има вѣдѣше и сѣтнина за упокоеніе и миръ сѣщественна, и за благоденствіе державно и за сичко иманіе людско утверждена и крѣпка, — но като не са совершенни воокщѣ дръги щастливи успѣхи, людски и державни, остава и то безъ основаніе, кое ми наноси и прави безкрайна скорь и жалба, и несамъ миренъ ни ноша ни дѣла. Пслѣ отъ каквото предпоставихъ и говорихъ со съ свои сами уста въ различни времена и приключенія на мои верховны прислѣжници сегашны мои намѣренія весьма прѣвны; пслѣ отъ каквото направихъ толкъва трѣдъ за да ги повѣждавамъ и принѣждавамъ за да се стараатъ и да радатъ со съ ревность усердна за секо помѣстѣно добро, неплодородіе и несовершенство на мои предложенни возможности наноси ми и прави ужасъ и удивленіе безкраинно, и напѣлѣва мое сърце царско трѣдности и недпокоенія, кои самъ богъ знае и познава. Така, предъ мое предствленіе и лице, заповѣдavamъ ти точны и опредѣленны, заповѣдavamъ и въ сички мои Прислѣжници да се соединатъ и да помагатъ на сичка твоа ревность, на сичка твоа дѣйствителность, съ помощь Всеомощаго, съ помощь Пророка нашего, и подтвержденъ съ дѣйствителна помощь на сички мои посекаде Прислѣжници и содѣйствители на мое самодержавіе, да начнете безъ никаква медленность и замаюванъ да смыслите и да свѣршите средства способни и пристойни за да увѣрите и да поставите доброе состояніе и бытіе на мои люде и благоденствіе на мое самодержавіе таквѣа сирѣчь неща кои начертаватъ и исполнаватъ сичкій предметъ на мои желанія превозлюбленни. За да пристигнеме въ това намѣреніе, неотѣжно е и прѣнѣжно да направиме да се истреби и да изчезне това невѣжество и недченіе людско, ученіе е успѣхъ полъзенъ колкѣто за тол свѣтъ толкъва и за оный вѣдѣщій сирѣчь, азъ мыслимъ предъ сичко дръго онова що

е най прѣнѣжно, сир. построеніе училищно кое е источникъ просвѣтителный и подчителный за секаквиодно добро. Слѣдователно, вѣе щесте длѣжни да совземете средства, кои азъ желдемъ, за да устроите училища потребни въ сички страны гдѣто са пристойны и потребни. Азъ опредѣлихъ подобны и рѣшихъ да устроимъ и да направимъ, въ моя столица, едно страннопрімственно учрежденіе доволно распространно за сиромашы и странны. Вѣе ще сте длѣжни прочее, безъ забавность, да се занимавате и упражнавате за тѣа различни членове и да положите сички ваши попеченія и сичка ваша ревность со съ допытство на различни постановленія добротворителни, кои ще се намѣратъ потребни въ сички области, и да ми предпоставявате доказателство за да не става забавно това свѣршванъ на тѣа предметы и средства.

Да бы ви помогналъ Богъ и да бы ви далъ сички леснины возможны за да свѣршите това человекѣолюкиво дѣло.

Мохаремъ 4-й на 1261.

БОГЪ, и ЦАРЬ сичко добро даватъ,
Но въ кошара не прикаръдватъ.

Отъ оныхъ ВОДОВЪ, що беше сокралъ и кѣпилъ Мехметъ-Али-Паша отъ различни мѣста Асійски, и беше ги докаралъ во Бугпетъ за употребленіе земледѣлно, за оранъ сирѣчь и секакво земно работенъ, презъ Декемвріа издмрѣха повече отъ 700. Колкѣва различіе иматъ тѣа мѣста що са по Фракія и Болгарія. споредъ дръги мѣста за таквѣа многопотребни и преполѣзни животни, кои са первое основаніе и начало на сичко благополѣчїе человекѣско! Но нихни жители дали се намердватъ въ такваа склонность, и вѣжество щото да умножаватъ тѣа толкъва многоцѣнны довшы?

Ганбаріа мѣсца по погрѣшности въ мѣсто да поставиме число 1845 оставихме 1844. Причина че се напечатаваше още на Ноемвріа и Декемвріа, и за то остава нос 1844-е число; но праведно беше да е на 1845.

BT
BT

BT
BT

SECRET

1. The Department of Defense is authorized to disclose to the public information contained in this document, in whole or in part, if the disclosure is in the public interest and if the information is not otherwise available to the public.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

BT
BT

11. The Department of Defense is authorized to disclose to the public information contained in this document, in whole or in part, if the disclosure is in the public interest and if the information is not otherwise available to the public.

12. The Department of Defense is authorized to disclose to the public information contained in this document, in whole or in part, if the disclosure is in the public interest and if the information is not otherwise available to the public.

13. The Department of Defense is authorized to disclose to the public information contained in this document, in whole or in part, if the disclosure is in the public interest and if the information is not otherwise available to the public.

14. The Department of Defense is authorized to disclose to the public information contained in this document, in whole or in part, if the disclosure is in the public interest and if the information is not otherwise available to the public.

15. The Department of Defense is authorized to disclose to the public information contained in this document, in whole or in part, if the disclosure is in the public interest and if the information is not otherwise available to the public.

16. The Department of Defense is authorized to disclose to the public information contained in this document, in whole or in part, if the disclosure is in the public interest and if the information is not otherwise available to the public.

BT
BT

BT
BT

ΟΓΛΩΓΟΝΙΟ.

Μήσαυτ Φεβρουαρίη, Благодареніе и утѣшеніе сиромашко стран.	161
Κασπαρѣ Ξερѣ	— 162
Βραχμανство	— 164
Сващеникѣъ благораздменѣ, Злобы, Советованіе, Советованіе къ матеремѣ, Стихове разни	— 165
Πовседневницѣ, Книги, Войны Наполеонски, Жена нераздм-на, Петρδποлска книгохранилица, Πανεπιστιμѣ въ Βα-ζανѣ, Праведно приношеніе. Γηδσοτα предѣ ΒΓα	— 166
Κниги Γερμανеки, Угноюванѣ за благоплодїе, Μалакѣъ придобытокѣ, Житїе Св. Νїколаа	— 167
Свѣтѣй Антѣнїй и сапожникѣ, Славенска Древность	— 171
Μδжѣ и Жена, Дѣло и Рѣчь, Ξεφρѣ	— 174
Царско побелѣнїе	— 175
Βогѣ и Царѣ, Βолове, Ιανδариа	— 176

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ εις την Τυπογραφίαν του Κ. Αυτ. Δαμιανου τα ακολουθα :
Αλφαβητάρια Γραμικα, Σύνοψις της αρχαιας Ελληνικης Ιστορίας, και
Κλίμακες της Ελληνικης γλώσσης συγκαταβατικης τιμης.

Цѣна за 12-ть εδннолѣтна предплащанна.

- 1 Πατοφρανѣъ въ Сμυρνα.
- 1 Δвeстолпникѣъ въ Цариградѣъ при Γ. Ραλλι Χ. ΠΖ. Μавριδι.
И Димитрїа Висова книгопродавца греца Χавїароханѣъ.
- 6 $\frac{1}{2}$ Ρѣбли за Ρωссїа.
- 3 Ρѣβїета за Βλαχїа, Сερкїа и Βοσνїа.
- 25 Γροша за Θρακїа Βολгарїа, и Μακεδονїа во Φιλїппοполь при Γ. Κωσταки
Д. Μοροβенова. И во Ядрїанοполь при Γοспοδινα Νїколаа Σταφчевича.

Επιμολογὴ Ῥωσικῆς Ἐκδοτικῆς Διεύθυνσιν

ΠΡΟΒΕΡΚΑ 1959
1959 Γ.